Поштовани чланови Савета за штампу,

Подносим жалбу на три текста објављена на порталу Jugmedia, као и на њихово ширење путем Фејсбук странице овог медија. Сматрам да постоји основ да се испита да ли је начином извештавања прекршен Кодекс новинара и новинарки Србије, нарочито у погледу тачности информација, новинарске пажње, заштите приватности и достојанства.

Текстови на које се жалим:

1. „Двадесетседмогодишњи младић из Лесковца тврди да га угрожава рођака“
https://jugmedia.rs/dvadesetsedmogodisnji-mladic-iz-leskovca-tvrdi-da-ga-ugrozava-rodjaka/

2. „Младић из улице Дубочица поново изазвао пожар, полиција једва намољена да изврши увиђај“
https://jugmedia.rs/mladic-iz-ulice-dubocica-ponovo-izazvao-pozar-policija-jedva-namoljena-da-izvrsi-uvidjaj/

3. „Шта да радим? Како се саслушава и вештачи жртва уместо насилника?“
https://jugmedia.rs/sta-da-radim-kako-se-saslusava-i-vestaci-zrtva-umesto-nasilnika/

Ови текстови односе се на породични сукоб у који сам укључен. Сматрам да је објављивањем и повезивањем информација о мојој породичној прошлости, одрастању у хранитељским породицама, смрти родитеља, депресији и психичком стању, месту становања и породичним односима нарушена моја приватност и достојанство.

Такође оспоравам поједине наводе у текстовима који се односе на пожаре и моје понашање. Молим Савет да испита да ли су спорне тврдње довољно проверене, да ли су јасно представљене као наводи одређених лица и да ли је читаоцима омогућено да разликују спорне тврдње од утврђених чињеница.

Текстови су објављивани и на Фејсбук страници Jugmedia, коју прати велики број људи. Због ширења садржаја преко те странице, информације о мени постале су доступне ширем кругу људи, а ја сам у локалној средини био препознат и повезиван са објављеним причама.

Последице објављивања биле су конкретне. Док сам се кретао градом и питао једног човека за цигарету, он ме је питао да ли сам ја особа о којој је Jugmedia

писала. Брат од чиче ме је питао за пожар у дворишту након што је чуо за причу. На путу до прекршајног суда једна особа ме је препознала као човека из текста Jugmedie. У Дубочици ми је пришао човек који је чуо за објављену причу и понудио ми помоћ у вези са намештајем.

Сматрам да комбинација фотографије, места становања и личних, породичних и здравствених података може озбиљно да угрози приватност особе чак и када нису сви идентификациони подаци објављени на једном месту.

Покушао сам да спор решим непосредно са редакцијом. Током више дана лично сам долазио у њихове просторије са намером да затражим деманти и исправку информација које сматрам нетачним. Према мом искуству, нико није отворио врата нити ми омогућио да разговарам са представницима редакције.

Редакцији сам такође послао писани захтев у којем сам тражио уклањање спорног текста или спорних делова и објављивање исправке. Уз жалбу прилажем снимак екрана те поруке као доказ да сам покушао да проблем решим непосредно са медијем.

Не тражим да се спорни наводи унапред прогласе нетачним само зато што их оспоравам. Тражим да се независно испита да ли је редакција поступала са дужном новинарском пажњом, да ли је поштовала моју приватност и достојанство и да ли је начином објављивања и ширења садржаја прекорачена мера оправдана јавним интересом.

Молим Савет за штампу да размотри сва три текста и њихово ширење путем Фејсбук странице и утврди да ли је дошло до повреде Кодекса новинара и новинарки Србије.

У прилогу достављам снимке екрана текстова и објава, фотографије, копију поруке упућене редакцији и друге доступне доказе.

С поштовањем,

Стојан Спасић
Лесковац